

মধুবন

“*বিশাল বুদ্ধিৰ লক্ষণ*”

আজি সৰ্ব স্নেহী, সহযোগী, সহজযোগী সন্তানসকলৰ সৈতে স্নেহৰ সাগৰ, সৰ্ব খাজনাৰ (সম্পত্তিৰ) বিধাতা, বৰদাতা পিতাই আত্মিক মিলন উদযাপন কৰিবলৈ আহিছেহঁক। এই আত্মিক স্নেহৰ অৰ্থাৎ আত্মাসকলৰ মিলন বিচিত্ৰ মিলন হয়। গোটেই কল্পত এনেকুৱা আত্মিক মেলা হ’ব নোৱাৰে। এই সংগমযুগৰে এই আত্মিক মিলনৰ বৰদান প্ৰাপ্ত হৈছে। এই বৰদানী সময়ত বৰদাতা পিতাৰ দ্বাৰা বৰদানী সন্তানসকলে এই অবিনাশী বৰদান প্ৰাপ্ত কৰে। পিতাৰো বিধাতা আৰু বৰদাতাৰ অবিনাশী ভূমিকা এই সময়তে চলে। এনেকুৱা সময়ত বৰদানৰ অধিকাৰী আত্মাসকলে নিজৰ সদাকালৰ অধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰি আছাইক। এনেকুৱা আত্মিক মেলা দেখি বাপদাদাও হৰ্ষিত হয়। বাপদাদাই চাই আছে যে এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তি কৰোঁতা কেনেকুৱা ভোলা (সহজ-সৰল) সাধাৰণ আত্মাসকলে বিশ্বৰ আগত নিমিত্ত হৈছে, কিয়নো সকলোৱে ৰাজ বিদ্যা, চাইন্সৰ (বিজ্ঞানৰ) বিদ্যা, অল্পকালৰ ৰাজ্য অধিকাৰ বা ধৰ্ম নেতাৰ অধিকাৰ - ইয়াকেই আজিৰ জগতত বিশেষ আত্মা হিচাপে মান্যতা দিয়ে। কিন্তু বাপদাদাই কোনটো বিশেষত্ব চায়? সৰ্ব প্ৰথমে নিজে নিজক আৰু পিতাক জনাৰ বিশেষত্ব যিটো তোমালোক ব্ৰাহ্মণ সন্তানসকলৰ আছে, সেয়া অন্য কোনো গণ্যমান্য আত্মাৰ নাই। সেইবাবে ভোলা, সাধাৰণ হোৱা সত্বেও বৰদাতাৰ পৰা বৰদান লৈ জন্ম জন্মৰ বাবে বিশেষ পূজ্য আত্মা হৈ যায়। যিসকল আজিৰ গণ্যমান্য আত্মা তেওঁলোকেও পূজ্য আত্মাসকলৰ আগত পূজা-অৰ্চনা কৰে। এনেকুৱা বিশেষ আত্মা হৈ গ’লা। এনেকুৱা আত্মিক নিচা অনুভৱ কৰানে? আশাহীন আত্মাসকলক আশাবাদী কৰি তোলা - এয়াই পিতাৰ বিশেষত্ব। বাপদাদাই বতনতো সন্তানসকলক দেখি মিচিকিয়াই আছিল। যদি কোনোবা অচিনাকী আত্মাক কোৱা যে এয়া বিশ্ব ৰাজ্য অধিকাৰী আত্মাসকলৰ সভা, তেতিয়া মানিবনে? আচম্বিত হৈ যাব। কিন্তু বাপদাদাই জানে যে পিতাৰ আন্তৰিক স্নেহ থকা, অন্তৰৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনা থকা আত্মাসকল প্ৰিয় হয়। অন্তৰৰ স্নেহেই শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তি কৰোৱাৰ মূল আধাৰ। অন্তৰৰ স্নেহে দূৰ-দূৰণিৰ পৰা মধুবন নিবাসী কৰি দিয়ে। দিলাৰাম (অন্তৰক আৰাম দিওঁতা) পিতাৰ অন্তৰৰ স্নেহেই পছন্দ হয়, সেইবাবে যিয়েই হোৱা, যেনেকুৱাই হোৱা কিন্তু পৰমাত্মাৰ পছন্দৰ হোৱা, সেইবাবে নিজৰ কৰি ল’লে। জগতৰ লোকসকলে এতিয়া অপেক্ষা কৰি আছে। পিতা আহিব, সেইসময়ত এনেকুৱা হ’ব, তেনেকুৱা হ’ব। কিন্তু তোমালোক সকলোৰে মুখৰ পৰা, অন্তৰৰ পৰা কি ওলায়? “পাই গলোঁ”। তোমালোক সম্পন্ন হৈ গ’লা আৰু তেওঁলোক বুদ্ধিমানসকলে এতিয়ালৈকে চিনাক্ত কৰাতে সময় সমাপ্ত কৰি আছে সেইবাবেই কোৱা হৈছে যে ভোলানাথ পিতা। চিনাক্তকৰণৰ বিশেষত্বই বিশেষ আত্মা কৰি দিলে। চিনি পালা, প্ৰাপ্ত কৰি ল’লা। এতিয়া আগলৈ কি কৰিব লাগিব? সকলো আত্মাৰ ওপৰত দয়া ওপজেনে? হওতেতো সকলো আত্মাই হয়, এটাই বেহদৰ পৰিয়াল। নিজৰ পৰিয়ালৰ কোনো আত্মাই যাতে বৰদানৰ পৰা বঞ্চিত হৈ নাযায় - এনেকুৱা উৎসাহ-উদ্দীপনা অন্তৰত থাকেনে? নে নিজৰ প্ৰবৃত্তিতেই বিজী (ব্যস্ত) হৈ গৈছা? বেহদৰ ষ্টেজত (মঞ্চত) স্থিত হৈ, বেহদৰ আত্মাসকলৰ সেৱাৰ প্ৰতি কৰা শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পই হৈছে সফলতাৰ সহজ সাধন।

এতিয়া সেৱাৰ গ’ল্ডেন জুবিলী (সোণালী জয়ন্তী) উদযাপন কৰি আছা নহয় জানো! ইয়াৰ বাবে বিশাল প্ৰোগ্ৰাম বনাইছা (কাৰ্যসূচী হাতত লৈছা) নহয়! যিমান বিশাল প্ৰোগ্ৰাম বনাইছা সিমানেই বিশাল অন্তৰ, বিশাল উৎসাহ আৰু বিশাল ৰূপত প্ৰস্তুতি চলাইছানে? নে এনেকৈ ভাবা - ভাষণ কৰিবলৈ পালে তেতিয়া ভাষণ দিম। নিমন্ত্ৰণী পত্ৰ বিলাবলৈ পালে বিলাম। এয়াই প্ৰস্তুতি চলাইছা নেকি? ইয়াকে বিশাল প্ৰস্তুতি বুলি কোৱা হয়নে? যি ডিউটি (দায়িত্ব) পাইছা সেয়া পূৰা কৰিবা ইয়াকে বিশাল উৎসাহ বুলি কোৱা নহয়। ডিউটি পালন কৰা এয়া আঙুকাৰী হোৱাৰ লক্ষণতো হয় কিন্তু বেহদৰ বিশাল বুদ্ধি, বিশাল উৎসাহ-উদ্দীপনা কেৱল ইয়াকেই কোৱা নহয়। বিশালতাৰ লক্ষণ হৈছে সকলো সময়তে নিজৰ প্ৰাপ্ত ডিউটিত; সেৱাত নবীনতা অনা। ভোজন পৰিৱেশন কৰাৰে দায়িত্ব হওক বা ভাষণ দিয়াৰে দায়িত্ব হওঁক কিন্তু সকলো সেৱাত, সকলো সময়ত নবীনতা অনা - ইয়াকে বিশালতা বুলি কোৱা হয়। যিটো এবছৰ আগতে কৰিছিল তাত যাতে কিবা নহয় কিবা আত্মিকতাৰ এডিচন (সংযোজন) নিশ্চয় হয়। এনেকুৱা উৎসাহ-উদ্দীপনা অন্তৰত উৎপন্ন হয়নে? নে এনেকৈ ভাবা যিদৰে চলে তেনেদৰেই হ’ব। সকলো সময়ত বিধি আৰু বুদ্ধি সলনি হৈ থাকে। যিদৰে সময় সমীপত আহি আছে তেনেদৰে প্ৰত্যেক আত্মাক পিতাৰ, পৰিয়ালৰ সমীপতাৰ বিশেষ অনুভৱ কৰাৰা। মন্ত্ৰন কৰা যে কি নবীনতা আনিব লাগে। এতিয়া কনফাৰেন্সৰ (সম্মিলনৰ) বিশাল কাৰ্য কৰি আছা নহয়। সকলোৱে কৰি আছা নে যিসকল জেষ্ঠ

তেওঁলোকেহে কৰি আছে? সকলোৰে কাৰ্য নহয় জানো। প্ৰত্যেকেই ভাবিব লাগে - মই নবীনতাৰ বাবে সেৱাত আগবাঢ়িব যাব লাগে। যদিও আগত কিছুসংখ্যকহে নিমিত্ত হ'বলগীয়া হয় - যিদৰে ভাষণ কৰিবতো কিছুসংখ্যকেই, গোটেই সভাখনে কৰিব জানো! প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ দায়িত্ব ভগাই ল'লেহে কাৰ্য সম্পন্ন হয়। কিন্তু সকলোৱে নিমিত্ত হ'ব লাগে। কোনতো কথাত বাৰু? চাৰিওফালে য'তেই আছা, যি ডিউটিৰে নিমিত্ত হোৱা, কিন্তু যি সময়ত কোনো বিশাল কাৰ্য য'তেই হয় সেই সময়ত দূৰৈত বহি থাকিও সেই সময়লৈকে সদায় প্ৰত্যেকৰ মনত বিশ্ব কল্যাণৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনা আৰু শ্ৰেষ্ঠ কামনা নিশ্চয় থাকিব লাগে। যিদৰে আজি কালিৰ ভি.আই.পি.সকলে যদি নিজে যাব নোৱাৰে তেতিয়া শুভ কামনা পঠিয়াই নিদিয়ৈ জানো। তেন্তে তোমালোক তেওঁলোকতকৈ কম হোৱা জানো। তোমালোক সকলো বিশেষ আত্মাৰ শুভ ভাৱনা, শুভ কামনাই এই কাৰ্যক অৱশ্যেই সফল কৰি তুলিব।

এই বিশেষ দিনটিত বিশেষ খাৰু পিন্ধিব লাগে আৰু কোনোধৰণৰ হৃদৰ কথাত সংকল্প শক্তি, সময়ৰ শক্তি, ব্যৰ্থত খৰচ নকৰি প্ৰতিটো সংকল্পৰ দ্বাৰা, সকলো সময়ত বিশাল সেৱাৰ নিমিত্ত হৈ মনৰ শক্তিয়েও সহযোগী হ'ব লাগে। এনেকুৱা নহয় যে আবৃত কনফাৰেন্স হৈ আছে, আমিহে অমুক দেশত বহি আছোঁ, নহয়। তোমালোক সকলো বিশাল কাৰ্যত সহযোগী হোৱা। বাতৰিৰ বায়ুমণ্ডল গঢ়ি তোলা। যেতিয়া চাইলক্স (বিস্তাৰ) শক্তিৰ দ্বাৰা এখন দেশৰ পৰা অন্য এখন দেশলৈকে ৰকেট পঠাব পাৰে তেন্তে চাইলক্স (শান্তিৰ, মৌনতাৰ) শক্তিৰ দ্বাৰা তোমালোকে শুভ ভাৱনা, কল্যাণৰ ভাৱনাৰ দ্বাৰা ইয়াত আবৃত মনৰ দ্বাৰা সহযোগী হ'ব নোৱাৰা জানো? কোনোবাই সাক্ষাৎ বাণীৰে, কৰ্মৰে নিমিত্ত হ'ব। কোনোবা মনৰ সেৱাৰে নিমিত্ত হ'ব। কিন্তু যিমান দিন প্ৰোগ্ৰাম চলিব 5 দিনেই হওক বা 6 দিনেই হওক, ইমান সময় প্ৰত্যেক ব্ৰাহ্মণ আত্মাই যাতে খাৰু পিন্ধি থাকা যে মই আত্মাই নিমিত্ত হৈ সফলতা আনিব লাগে। প্ৰত্যেকেই যাতে নিজক দায়বদ্ধ বুলি বুজে। ইয়াৰ ভাৱাৰ্থ এনেকৈ নুবুজিবা যে সকলো দায়বদ্ধ গতিকে ভাষণৰ সুযোগ পাব লাগে নে বিশেষ কোনো ডিউটি পালে তেতিয়া দায়বদ্ধ হ'ম, ইয়াক দায়িত্ব পৰায়ণতা বুলি কোৱা নহয়। য'তেই নাথাকা যিয়েই ডিউটি পোৱা দূৰৈত বহাৰে হওক বা মঞ্চলৈ অহাৰে হওক - মই সহযোগী হ'ব লাগে। ইয়াক গোটেই বিশ্বত সেৱাৰ আত্মিকতাৰ লহৰ বিয়পাই দিয়া বুলি কোৱা হ'ব। আনন্দৰ, উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ লহৰ বিয়পি পৰক। এনেকুৱা সহযোগী হোৱানে? এই কনফাৰেন্সত নবীনতা দেখুৱাবা নহয়? গ'ল্ডেন জুবিলী হয় গতিকে এতিয়া চাৰিওফালে গ'ল্ডেন এজ (স্বৰ্ণীম যুগ) আহিব, এইটো আনন্দৰ লহৰ বিয়পি পৰক। আত্মাসকল ভয়ভীত, আশাহীন তেওঁলোকৰ মাজত শ্ৰেষ্ঠ ভৱিষ্যতৰ আশা উৎপন্ন কৰা। ভয়ভীত আত্মাসকলৰ মাজত আনন্দৰ লহৰ উৎপন্ন হওঁক। এয়া হ'ল গ'ল্ডেন জুবিলীৰ গ'ল্ডেন সেৱা, এয়াই লক্ষ্য ৰাখিবা। নিজেও সকলো কাৰ্যত ম'ল্ড হওঁতা (খাপ খুৱাই লওঁতা) ৰিয়েল গ'ল্ড (প্ৰকৃত সোণ) হৈ গ'ল্ডেন জুবিলী উদযাপন কৰিবা। বুজি পাইছা। যিটো এতিয়ালৈ কৰা নাই সেয়া কৰি দেখুৱাব লাগে। এনেকুৱা আত্মাসকলক নিমিত্ত বনোৱা যাতে এজনেই অনেক আত্মাৰ সেৱাৰ নিমিত্ত হৈ যায়। যদি ভাবিয়েই থাকা, কিন্তু কৰিম কৰিম বুলি কৈ থাকিলে সময় গুচি যায় আৰু শেষত যাকেই পোৱা তাকেই লৈ আহা। সংখ্যাতো বাঢ়ি যায় কিন্তু বিশাল সেৱাৰ প্ৰোগ্ৰাম এইবাবেই ৰখা হয় যাতে এনেকুৱা আত্মাসকল আহে যিয়ে এজনেই অনেকৰ নিমিত্ত হৈ যায়। চাৰিওফালে সেৱা চলি থাকে নহয়। নিজৰ নিজৰ স্থানতো এনেকুৱা আত্মাসকলৰ কাৰ্যতো চলাই থাকা সেইবাবে এতিয়াৰ পৰাই গ'ল্ডেন জুবিলীৰ, নিজৰ সেৱাৰ আৰু নিজৰ লগতে অন্য বিশেষ আত্মাসকলৰ সেৱাৰ লহৰ বিয়পাই দিয়া। বুজিলা - কি কৰিব লাগে।

মৰমেৰে পৰিশ্ৰম কৰা। স্নেহ এনেকুৱা বস্তু যে স্নেহৰ বশৱৰ্তী হৈ 'না' বুলি কোৱা জনেও 'হা' বুলি কৈ দিয়ে। সময় নাথাকিলেও সময় উলিয়াই লয়। এয়াতো হৈছে আত্মিক স্নেহ। গতিকে ধৰণী (পটভূমি) তৈয়াৰ কৰা। এনেকৈ নাভাবিবা যে ধৰণী এনেকুৱাই। এই লোকসকল এনেকুৱাই। তোমালোক কেনেকুৱা আছিলো? সলনি হৈ নগ'লা জানো। শুভ ভাৱনাৰ ফল সদায় শ্ৰেষ্ঠ হয়। বাৰু -

নিজৰ ঘৰলৈ আহিছা ইয়াৰ বাবেতো পিতাও আনন্দিত হৈছে কিন্তু সময়তো হৃদৰ (সীমিত) নহয় জানো। যিমান সংখ্যা সিমানহে বিলোৱা হয়। বস্তু 4 (চাৰি)টা কিন্তু লওঁতাৰ সংখ্যা 8 (আঠ) হ'লে কি কৰিম! সেইটো বিধিৰেই কৰিম নহয় জানো! বাপদাদাও বিধি অনুসৰি চলিবলগীয়া হয়। বাপদাদাইতো এনেকৈ ক'ব নোৱাৰে যে ইমানবিলাক কিয় আহিছা? আহিছা ভালেই। স্বাগতম জনাইছোঁ কিন্তু সময়ৰ অনুসৰি বিধি বনাবলগীয়া হয়। অৱশ্যে হয়, অব্যক্ত বতনত সময়ৰ সীমা নাথাকে।

মহাৰাষ্ট্ৰয়ো চমৎকাৰ কৰি দেখুৱাব। কোনোবা এনেকুৱা মহান আত্মাক নিমিত্ত বনাই দেখুওৱা তেতিয়া মহাৰাষ্ট্ৰ বুলি ক'ম। দিল্লীতো নিমিত্ত হয়েই। এনেকুৱা নহয় যে এতিয়া কনফাৰেন্সতো বহুত কৰিলোঁ। এতিয়া যিমান হয় হ'ব। নহয়! প্ৰত্যেক বছৰতে আগবাঢ়ি যাব লাগে। এতিয়াও অনেক আত্মা আছে যিসকলক নিমিত্ত বনাব পাৰা। দিল্লী নিবাসীও বিশেষ

নিমিত্ত হ'ব লাগে। ৰাজস্থানে কি কৰিব? ৰাজস্থানতো সদায় প্ৰতিটো কাৰ্যত নান্ধাৰ ৰান (প্ৰথম নম্বৰ) হ'ব লাগে কিয়নো ৰাজস্থানত নান্ধাৰ ৰান হেডকোৱাৰ্টাৰ (মুখ্য কাৰ্যালয়) আছে। কোৱালিটি (গুণত) আৰু কোৱানটিটি (সংখ্যাত) দুয়োটাতে নান্ধাৰ ৰান হ'ব লাগে। ডবল বিদেশীসকলেও নবীনতা দেখুৱাবা নহয় জানো। প্ৰত্যেক দেশতেই এইটো আনন্দৰ লহৰ বিয়পি পৰক তেতিয়া সকলোৱে তোমালোকক অন্তৰ্বেৰে আশীৰ্বাদ দিব। মনুষ্য বহুত ভয়ভীত হৈ আছে নহয়! এনেকুৱা আত্মাসকলৰ মাজতো আত্মিক আনন্দৰ লহৰ বিয়পি পৰক, যাতে তেওঁলোকে বুজি পায় যে এওঁলোক ফৰিস্তা হৈ শুভবাৰ্তা বিলোৱাৰ নিমিত্ত হোৱা আত্মা। বুজিলা! এতিয়া চাম কোনটো যোনে (মণ্ডলে) নবীনতা কৰি দেখুৱায়। সংখ্যা আনে নে কোৱালিটি আনে। পাচত বাপদাদাই ৰিজাল্ট (ফলাফল) শুনাৰ। নবীনতাও আনিবা। নবীনতাৰ বাবেও নম্বৰ পাবা। বাৰু!

সকলো স্বৰাজ্য বিশ্ব ৰাজ্য অধিকাৰী আত্মাসকলক, সদায় বেহদৰ সেৱাত বেহদৰ বৃত্তিত থাকোঁতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, বিশাল অন্তৰৰ, সদায় বিশাল বুদ্ধি, বিশাল উৎসাহ-উদ্দীপনাত থাকোঁতা বিশেষ আত্মাসকলক, সদায় নিজকে সকলো সেৱাৰ নিমিত্ত বুলি বুজি নিৰ্মাণ কৰোঁতা, সদায় শ্ৰেষ্ঠ আৰু পিতাৰ সমান সেৱাত সফলতা লাভ কৰোঁতা, এনেকুৱা আত্মাসকলক আত্মিক পিতাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

কুমাৰীসকলৰ লগত:- কুমাৰী জীৱন সদায় নিৰ্দোষী জীৱন বুলি গায়ন আছে। কুমাৰী জীৱন সদায় শ্ৰেষ্ঠ হিচাপে গায়ন আৰু পূজন কৰা হয়। এনেকৈ নিজক শ্ৰেষ্ঠ আৰু পূজ্য আত্মা বুলি ভাবানে? সকলো কুমাৰীয়ে বিশেষ কিবা চমৎকাৰ কৰি দেখাওঁতা হোৱা নহয় জানো! নে কেৱল পাঠ পঢ়োঁতা হোৱা। বিশ্ব সেৱাধাৰী হ'বা নে হদৰ, গুজৰাটৰ সেৱা কৰিব লাগে নে মধ্যপ্ৰদেশৰ বা অমুক ঠাইৰ সেৱা কৰিব লাগে, এনেকুৱাতো নহয়। এভাৰেডি (সদা প্ৰস্তুত) আত্মাসকলে আনকো এভাৰেডি কৰি তোলে। গতিকে তোমালোক কুমাৰীসকলে যি বিচৰা সেয়া কৰিব পাৰা। আজিৰ চৰকাৰে যি কয় সেয়া কৰিব নোৱাৰে। এনেকুৱা ৰাজ্যত থাকি সেৱা কৰিব লাগে তেন্তে ইমান শক্তিশালী সেৱা হ'লেহে সফলতা হ'ব। এই জ্ঞানৰ পঢ়াত নম্বৰ লৈছানে? লক্ষ্য এয়াই ৰাখিব লাগে যে নান্ধাৰ ৰান হ'বই লাগিব। সদায় এইটো বিশেষত্ব দেখুওৱা যে কমকৈ কোৱা কিন্তু যাৰেই সন্মুখত যোৱা তেওঁ যাতে তোমালোকৰ জীৱনৰ পৰা শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। মুখৰ পাঠ শুনাওঁতাতো বহুত আছে, শুনাওঁতাও আছে, কিন্তু জীৱনৰ পৰা পাঠ পঢ়ক, এইটো হৈছে বিশেষত্ব। তোমালোকৰ জীৱনেই শিক্ষক হৈ যাওঁক। মুখৰ শিক্ষক নহয়, মুখৰ দ্বাৰা ক'বলগীয়া হয় কিন্তু মুখেৰে কোৱাৰ পাচতো যদি সেয়া জীৱনত প্ৰতিফলিত নহয় তেন্তে তেওঁলোকে নামানিব। এনেকৈ কয় যে শুনাওঁতাতো বহুত আছে সেইবাবে লক্ষ্য ৰাখিবা যে জীৱনৰ দ্বাৰা কাৰোবাক পিতাৰ কৰি তুলিব লাগে। আজিকালি শুনাৰ বুচিও নাথাকে, চাবলৈ বিচাৰে। চোৱা ৰেডিঅ' শুনাৰ বস্তু, টি.ভি. চোৱাৰ বস্তু তেন্তে কি পচন্দ কৰিব? (টি.ভি) শুনাতকৈ চাবলৈ পছন্দ কৰে। গতিকে তোমালোকৰ জীৱনতো চাব বিচাৰে। কেনেকৈ চলে, কেনেকৈ উঠে, কেনেকৈ আত্মিক দৃষ্টি ৰাখে। এনেকুৱা লক্ষ্য ৰাখিবা। বুজিলা। সংগমযুগত কুমাৰীসকলৰ মহত্ব কি, সেয়াতো জানা নহয়? সংগমত সকলোতকৈ মহান হৈছে কুমাৰীসকল। গতিকে নিজকে মহান বুলি বুজি সেৱাত সহযোগী হৈছা নে হ'বা? লক্ষ্য কি? ডবল ভূমিকা পালন কৰাৰ লক্ষ্য আছেনে? পাচি (হদৰ পেছাগত কাম-কাজৰ বোজা) উঠাবা জানো? ভাল বাৰু।

বৰদান: বালক আৰু মালিকৰ সমানতাৰ দ্বাৰা সকলো খাজনাৰে (সম্পত্তিৰে) সম্পন্ন হোৱা যিদৰে বালকৰ নিচা সকলোৰে আছে সেইদৰে বালক তথা মালিক অৰ্থাৎ পিতাৰ সমান সম্পন্ন স্থিতিৰ অনুভৱ কৰা। মালিকৰ বিশেষত্ব হৈছে - যিমানেই মালিক সিমানেই বিশ্ব সেৱাধাৰীৰ সংস্কাৰ সদায় ইমার্জ (জাগ্ৰত) ৰূপত থাকিব। মালিকৰ নিচা আৰু বিশ্ব সেৱাধাৰীৰ নিচা সমান ৰূপত থাকিলেহে পিতাৰ সমান বুলি কোৱা হ'ব। বালক আৰু মালিক দুয়োটা স্বৰূপ সদায় প্ৰত্যক্ষ কৰ্মত আহি গ'লে তেতিয়া পিতাৰ সমান সকলো খাজনাৰে সম্পন্ন স্থিতিৰ অনুভৱ কৰিব পাৰিবা।

স্লোগান: জ্ঞানৰ অক্ষয় খাজনাৰ অধিকাৰী হোৱা তেতিয়া অধীনতা সমাপ্ত হৈ যাব।

!! ওঁম শান্তি !!

ওঁম শান্তি!!

সূচনা:- আজি আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় যোগ দিৱস, তৃতীয় ৰবিবাৰ, সন্ধিয়া 6.30 বজাৰ পৰা 7.30 বজালৈ সকলো ভাই-ভনীয়ে সংগঠিত ৰূপত একত্ৰিত হৈ যোগ অভ্যাসত অনুভৱ কৰিবা যে “মই আত্মা বীজৰূপ বাবাৰ লগত কস্মাইণ্ড (সংযুক্ত) হৈ আছোঁ”। মই সৰ্ব শক্তিৰে সম্পন্ন মাষ্টাৰ জ্ঞান সূৰ্য হওঁ। মোৰ পৰা সৰ্ব শক্তিৰ কিৰণ ওলাই চাৰিওফালে বিয়পি আছে।